

Кошмар

Поль Марі Верлен

Снивсь мені баладний рицар
У одній руці іскриться
Голий меч, убивча криця,
А в другій руці блищить
Сталевий щит.

Чорний вершник буйно лине
Через гори і долини,
Через ріки бистроплинні
На червонім скакуні,
Баскім коні.

То не кінь, а чорт безрогий,
Добре знає всі дороги,
Без удила, без остроги
Мчить за вітром удогонь,
Немов огонь!

А з-під каски в поторочі
То заблиснуть ярі очі,
То погаснуть... Серед ночі
Так спалахує-згаса
Рушниць яса.

Мов боривітрові крила,
Мов розіп'яті вітрила,
Що негода завихрила,
Плащ на вітрі лопотить
І тріпотить,

Торс показуючи грубий
І чобіт чудні розтруби,
А у тьмі блискочуть зуби —
Мов грімниця виграва —
Всі тридцять два.